

Sygn. akt I C 60/20 upr.

UZASADNIENIE

wyroku z 24 listopada 2020 r.

W pozwie strona powodowa (...) S.A. w W., reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika, domagała się zasądzenia od pozwanego S. P. kwoty 2987,21 zł wraz z umownymi odsetkami w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Wniosła także o zasądzenie kosztów procesu.

W uzasadnieniu wskazano, że dochodzona wierzytelność wynika z umowy pożyczki pieniężnej zawartej 12.12.2016 roku. Powód nabył wierzytelność w kwocie 3100 złotych, z czego kwota 2000 zł stanowiła kwotę pożyczki oraz kwota 1100 złotych prowizji. Po nabyciu wierzytelności strona powodowa otrzymała wpłaty na poczet zobowiązania w kwocie 450 złotych, która została zaliczona w kwocie 174,19 zł na poczet odsetek za opóźnienie oraz w kwocie 275,81 złotych na kapitał. Do zapłaty zatem pozostawała kwota objęta żądaniem pozwu (k. 1-3).

Postanowieniem z dnia 1.10.2019 roku referendarz Sądu Rejonowego w Lublinie stwierdził brak podstaw do wydania nakazu zapłaty i przekazał sprawę do tut. Sądu jako sądu właściwości ogólnej dłużnika.

Na rozprawie w dniu 2 września 2020 roku pozwany oświadczył, że toczy się przeciwko niemu egzekucja i nie jest pewien czy nie dotyczy długu objętego żądaniem niniejszego pozwu. O ile niniejsza sprawa nie dotyczy tych samych należności pozwany oświadczył, iż nie kwestionuje pozwu i wniósł o rozłożenie należności na raty.

Z kolei na rozprawie w dniu 10.11.2020 roku pozwany oświadczył, że uiszczył na rzecz powoda po dokonaniu cesji wierzytelności kwotę 650 złotych i wniósł o jej zaliczenie na poczet dochodzonej należności.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 12.12.2016 r. S. P. zawarł z (...) spółka z o.o. umowę pożyczki gotówkowej w kwocie 2000 złotych. Oprocentowanie kwoty pożyczki wynosić miało 0% w stosunku rocznym. W umowie zastrzeżono prowizję w kwocie 500 złotych oraz prowizję za obsługę w kwocie po 50 złotych doliczaną do każdej raty pożyczki. Spłata miała zastąpić w 12 ratach miesięcznych płatne do 31 dla każdego miesiąca. Ostatnia rata miała być płatna do 31.12.2017 roku.

Na skutek braku spłat pierwotny wierzyciel przelał roszczenie z umowy pożyczki na powoda umową cesji z dnia 18.12.2017 roku, a następnie wezwał pozwanego do zapłaty całej kwoty pożyczki z odsetkami za opóźnienie pismem z dnia 17.01.2018 roku.

(dowód: umowa pożyczki – k. 18-21, umowa cesji wierzytelności – k. 14-17, wezwanie – k. 22, bezsporne)

Po nabyciu wierzytelności strona powodowa otrzymała wpłaty na poczet zobowiązania w kwocie 450 złotych, która została zaliczona w kwocie 174,19 zł na poczet odsetek za opóźnienie oraz w kwocie 275,81 złotych na kapitał.

(okoliczność bezsporna)

Po wniesieniu pozwu pozwany S. P. przelał na poczet należności z tytułu umowy nr (...) na rzecz powoda kwoty 150 złotych w dniu 14.09.2020 roku, 200 złotych w dniu 12.10.2020 roku i 300 złotych w dniu 9.11.2020 roku. Łącznie po wniesieniu pozwu pozwany uiszczył na poczet zobowiązania kwotę 650 złotych.

(dowód: dowody wpłaty – k. 54-55)

Pozwany S. P. jest zatrudniony w Sanatorium (...), które aktualnie z uwagi na pandemię nie przyjmuje kuracjuszy. Pozwany z uwagi na liczne zajęcia komornicze otrzymuje na rękę kwotę 1100 złotych. Ma zadłużenie w kwocie około 100.000 złotych, nie ma majątku.

(dowód: oświadczenie pozwanego – k. 44, 52)

Ustalając powyższy stan faktyczny, Sąd oparł się na przedłożonych przez powoda i pozwanego dokumentach prywatnych, których autentyczność nie budziła wątpliwości oraz na oświadczeniach pozwanego.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługuje na uwzględnienie w przeważającej części.

Bezspornym w sprawie jest fakt, że pozwany zawarł z pierwotnym wierzycielem w dniu 12.12.2016 roku umowę pożyczki, zaś pozwany spłacił przed postępowaniem sądowym jedynie część należności. Kwota dochodzonej przez powoda należności pozostawała niesporna. Sąd uwzględnił jednakże wykazane przez pozwanego dokonane w okresie od września do listopada trzy wpłaty na poczet dochodzonej należności w kwocie łącznej 650 złotych. Po jej odjęciu do zapłaty pozostawała kwota 2337,21 złotych (2987,21 – 650) i taką kwotę Sąd uwzględnił jako należną stronie powodowej wraz z odsetkami na podstawie art. 481 § 2 k.p.c.

Jednocześnie na podstawie art. 320 k.p.c. w uwzględnieniu wniosku pozwanego rozłożył należne świadczenie na 12 rat. Uwzględniając wniosek pozwanego Sąd miał na względzie fakt, iż pozwany zarabia najniższą krajową. Z uwagi na pandemię ustały jakiegokolwiek możliwości dodatkowego zatrudnienia. Pozwany posiada jednocześnie liczne zadłużenia, w tym zajęcia komornicze, po potrąceniu których otrzymuje jedynie 1100 złotych. W sytuacji braku rozłożenia należności na raty istnieje ryzyko, że wierzytelność nie zostanie nigdy zaspokojona z powodu bezskuteczności egzekucji. Tymczasem jak pokazują wpłaty dokonane przez pozwanego w ostatnim czasie ma on możliwość zaoszczędzenia niewielkich kwot, które pomimo zajęć komorniczych jest w stanie przekazać na rzecz wierzyciela. Rozłożenie na raty ma ten skutek, że Sąd nie może zasądzić odsetek po dniu wyrokowania. W tym zatem zakresie oraz w części spehionego świadczenia w toku postępowania powództwo zostało oddalone.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w pkt I i II wyroku.

O kosztach Sąd orzekł w oparciu o art. 102 k.p.c. w oparciu o zasady słuszności. Za zastosowaniem tych zasad przy rozstrzygnięciu o kosztach przemawia fakt, że strona powodowa jest przedsiębiorcą, z którego działalnością wiąże się prowadzenie tego typu sporów sądowych, zaś pozwany znajduje się w trudniej sytuacji materialnej z powodu posiadanego zadłużenia i niskich dochodów.

Zarządzenia:

1. odnotować uzasadnienie;
2. odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi powoda;
3. kal. 14 dni.

N., 3 grudnia 2020 r.